

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.

=====

ગુજરાત હાઈકોર્ટ, અમદાવાદ ખાતે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૫૭/૨૦૦૪

સાથે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૧૫/૨૦૦૪

સાથે

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૨૩/૨૦૦૪

મંજૂરી અને સહી માટે:

માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. પી. ધોલરિયા

=====

૧	શું સ્થાનિક અખબારોના રીપોર્ટર્સને ચુકાદો જોવાની મંજૂરી છે?	
૨	રીપોર્ટરને મોકલવામાં આવે કે નહીં?	
૩	શું ન્યાયમૂર્તિઓ ચુકાદાની આખરી નકલ જોવા માંગે છે?	

૪	શું આ કેસમાં ભારતીય બંધારણ અથવા તે હેઠળ કરવામાં આવેલા કોઈ હુકમના અર્થઘટન અંગે કાયદાનો કોઈ નોંધપાત્ર પ્રશ્ન સમાયેલ છે?	
---	---	--

=====

પ્રવીણચંદ્ર રતિલાલ મોદી.... અપીલકર્તા(ઓ)

વિરુદ્ધ

ગુજરાત રાજ્ય.... સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ)

=====

ઉપસ્થિતિ:

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૫૭/૨૦૦૪ માં અપીલકર્તા તરફે એચ.એલ. પટેલ
એડવોકેટ્સ વતી શ્રી વિજય પટેલ, વકીલ

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૨૧૫/૨૦૦૪ માં અપીલકર્તા તરફે શ્રી એચ.એ. દવે,
વકીલ

ક્રિમિનલ અપીલ નં. ૧૨૩/૨૦૦૪ માં અપીલકર્તા નં. ૧ તરફે સુશ્રી એસ.જે.
ઉનવાલા, વકીલ

સામાવાળા(ઓ)/પ્રતિવાદી(ઓ) નં. ૧ તરફે શ્રી કે.પી. રાવલ, એડિશનલ
પબ્લિક પ્રોસિક્યુટર

=====

કોરમ: માનનીય ન્યાયમૂર્તિ શ્રી આર. પી. ધોલરિયા

તારીખ: ૧૬/૦૩/૨૦૧૭

મૌખિક ચુકાદો

૧. અપીલકર્તાઓએ વિદ્વાન સ્પેશ્યલ જજ, અમદાવાદ સિટી સિવિલ કોર્ટ નં. ૬, અમદાવાદ દ્વારા સ્પેશ્યલ કેસ નં. ૨૭/૧૯૯૮ માં આપવામાં આવેલા તારીખ ૨૩.૧૨.૨૦૦૩ ના દોષસિદ્ધિના ચુકાદા અને હુકમ સામે ધ કોડ ઓફ ક્રિમિનલ પ્રોસિજર, ૧૯૭૩ ની કલમ ૩૭૪ હેઠળ ઉપરોક્ત અપીલો દાખલ કરેલ છે, જેમાં અપીલકર્તાઓને ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૧૨ સાથે વંચાણે લેતાં કલમ ૭ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે એક વર્ષની સખત કેદ ભોગવવાનો અને રૂ. ૨,૦૦૦/- નો દંડ, દંડ ન ભરે તો વધુ એક માસની સખત કેદ ભોગવવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો તથા ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૧૩(૧)(ડી), (૧)(૨)(૩) હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે બે વર્ષની સખત કેદ ભોગવવાનો અને રૂ. ૪,૦૦૦/- નો દંડ, દંડ ન ભરે તો વધુ બે માસની સખત કેદ ભોગવવાનો હુકમ કરવામાં આવ્યો હતો.

૨. હાલની અપીલોને ઉપસ્થિત કરતી ટૂંકી હકીકતો એવી છે કે અપીલકર્તાઓ – આરોપીઓ અમદાવાદ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન, અમદાવાદની ઓક્ટ્રોય શાખામાં અધિકારીઓ તરીકે સેવા બજાવતા હતા અને તેઓ ઓક્ટ્રોય ચાર્જ વસૂલવા માટે માલસામાનની આકારણી અને મૂલ્યાંકનની કામગીરી સંભાળતા હતા, જ્યારે ફરિયાદ કરનાર નરેશકુમાર માવજીભાઈ પટેલ સિગ્મા સિસ્ટમના નામે ઇલેક્ટ્રોનિક જનરેટર બનાવવાનો અને વેચવાનો વ્યવસાય કરતા હતા. હાલના અપીલકર્તાઓ – આરોપીઓએ ફરિયાદ કરનારની ઓફિસની મુલાકાત લીધી હતી અને તેમને જાણ કરી હતી કે તેમના માલની ડિલિવરીનું સ્થળ સરખેજ હોવાથી, તેઓ સદર માલની ઓક્ટ્રોય ચૂકવવામાં નિષ્ફળ રહ્યા હતા અને જે તમામ માલની ડિલિવરી સરખેજ ખાતે લેવામાં આવી હતી તેની ઓક્ટ્રોય ચૂકવવી જરૂરી હતી. ત્યારબાદ, હાલના અપીલકર્તાઓ – આરોપીઓ બે પ્રસંગોએ ફરિયાદ કરનારની દુકાને ગયા હતા અને લાંચ તરીકે રૂ. ૯,૦૦૦/- ની માંગણી કરી હતી. તેઓ ગેરકાયદેસર લાંચ પેટે ફરિયાદ કરનારને કોઈ રકમ ચૂકવવા તૈયાર ન હોવાથી, તેમણે તારીખ ૨૧.૦૪.૧૯૯૮ ના રોજ એસીબી, અમદાવાદ સમક્ષ ફરિયાદ નોંધાવી હતી. છટકાના સંબંધમાં જરૂરી ઔપચારિકતાઓ પૂર્ણ કર્યા પછી, છટકું ગોઠવવામાં આવ્યું હતું. તારીખ ૨૧.૦૪.૧૯૯૮ ના છટકા દરમિયાન, આરોપી નં. ૩ એ ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ તરીકે રૂ. ૯,૦૦૦/- ની માંગણી કરી હતી જે આરોપી નં. ૨ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી અને સદર રકમ ગણ્યા પછી, સદર રકમ આરોપી નં. ૧ ને સોંપવામાં આવી હતી અને તે

રીતે, ત્રણેય આરોપીઓએ ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૧૨ અને ૧૩(૧)(ડી)(૧)(૨)(૩) સાથે વંચાણે લેતાં કલમ ૭ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુનો કર્યો હતો. તેથી, અપીલકર્તાઓ – આરોપીઓ સામે ધ પ્રિવેન્શન ઓફ કરપ્શન એક્ટ, ૧૯૮૮ ની કલમ ૧૨ અને ૧૩(૧)(ડી)(૧)(૨)(૩) સાથે વંચાણે લેતાં કલમ ૭ હેઠળ શિક્ષાપાત્ર ગુના માટે ફરિયાદ દાખલ કરવામાં આવી હતી.

૩. ફરિયાદના અનુસંધાને, તપાસ કરનાર અધિકારીએ તપાસ હાથ ધરી હતી અને આરોપી વ્યક્તિઓ સામે ચાર્જશીટ દાખલ કરી હતી. આરોપી વ્યક્તિઓ સામે તહોમત ઘડવામાં આવ્યું હતું. આરોપીઓએ તહોમત કબૂલ ન રાખીને કેસ ચલાવવાની માંગણી કરી હતી.

૩.૧ ગુનો સાબિત કરવા માટે, ફરિયાદપક્ષે ચાર સાક્ષીઓની તપાસ કરી હતી અને ઘણા દસ્તાવેજી પુરાવાઓ પણ રજૂ કર્યા હતા.

૩.૨ ટ્રાયલના અંતે, સીઆરપીસી ની કલમ ૩૧૩ હેઠળ આરોપીઓનું નિવેદન નોંધ્યા પછી અને ફરિયાદપક્ષ તથા બચાવપક્ષ તરફેની દલીલો સાંભળ્યા પછી, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે ઉપર જણાવ્યા મુજબ ચુકાદો અને હુકમ આપ્યો હતો.

૪. તેનાથી નારાજ થઈને, અપીલકર્તાઓએ આ કોર્ટ સમક્ષ ઉપરોક્ત ક્રિમિનલ અપીલો દાખલ કરેલ છે.

૫. હાલની અપીલો દાખલ કરીને, હાલના અપીલકર્તા-આરોપી તરફે એચ.એલ. પટેલ એડવોકેટ્સ વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિજય પટેલે મુખ્યત્વે એવી દલીલ કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ રેકૉર્ડ પરના પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં નિષ્ફળ ગઈ છે અને ખોટી રીતે દોષસિદ્ધિનો હુકમ નોંધ્યો છે. એવી વધુ દલીલ કરવામાં આવી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ જજે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાનું તેના યોગ્ય પરિપ્રેક્ષ્યમાં મૂલ્યાંકન કર્યું નથી અને વાસ્તવમાં, અત્યાર સુધી પુરાવાનું કોઈ મૂલ્યાંકન થયું ન હતું અને તેથી, દોષસિદ્ધિનો વાદગ્રસ્ત ચુકાદો અને હુકમ રદ કરવો જરૂરી છે.

૬. હાલના અપીલકર્તા-આરોપી તરફે એચ.એલ. પટેલ એડવોકેટ્સ વતી વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિજય પટેલે આ કોર્ટને રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સમગ્ર પુરાવામાંથી પસાર કરાવી હતી અને એવી દલીલ કરી હતી કે માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાત નક્કી કરવાના નિર્ણાયક મુદ્દા પૂરતી માત્ર ફરિયાદ કરનારની જુબાની જ નિર્ણાયક છે કારણ કે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ એટલે કે પંચ નં. ૧ એ ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું નથી અને તેને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યો હતો અને તેણે સ્વીકાર્યા મુજબ, તેણે ફરિયાદ કરનાર અને આરોપી વચ્ચે થયેલી કોઈપણ વાતચીત સાંભળી નથી કે જોઈ નથી. તેથી, ફરિયાદ કરનારના કથનને પુષ્ટિ આપવા માટે રેકૉર્ડ પર કોઈ પુરાવો નથી.

૭. શ્રી પટેલે એવી દલીલ કરી છે કે ફરિયાદ કરનારની જુબાનીમાં ઘણા સુધારાઓ અને વિરોધાભાસો છે અને વિદ્વાન સ્પેશ્યલ જજ સમક્ષ ત્રણેય સંબંધિત આરોપી વ્યક્તિઓ તરફેના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી

ઊલટતપાસ દરમિયાન પણ, ફરિયાદ કરનારે અનુક્રમે આરોપી વ્યક્તિઓને બાકાત રાખ્યા હતા, તેથી, તેમની જુબાનીમાં કોઈ એકરૂપતા નથી અને એક આરોપી તરફે કરવામાં આવેલી ઊલટતપાસ દરમિયાન, તેમણે પ્રશ્નવાળા ગુના પૂરતા તે ચોક્કસ આરોપીને બાકાત રાખ્યા હતા અને જ્યારે બીજા આરોપી તરફે તેમની ઊલટતપાસ કરવામાં આવી ત્યારે તેમણે બીજા આરોપીને બાકાત રાખ્યા હતા અને ત્રીજા આરોપી તરફે કરવામાં આવેલી ઊલટતપાસ દરમિયાન, તેમણે પ્રશ્નવાળા ગુના પૂરતા ત્રીજા આરોપીને પણ બાકાત રાખ્યા હતા. તેથી, આંક ૩૧ વાળી ફરિયાદ તેમજ છટકા પછી પોલીસ સમક્ષ નોંધવામાં આવેલા તેમના અગાઉના નિવેદનના સંબંધમાં તેમની સમગ્ર જુબાની અવિશ્વસનીય અને અસંગત બની જાય છે. વિદ્વાન વકીલ શ્રી પટેલે સુનાવણી દરમિયાન તેમના દ્વારા કરવામાં આવેલી ઊલટતપાસ દરમિયાનના વિરોધાભાસો તેમજ દરેક આરોપી વ્યક્તિઓના પરસ્પર બાકાત રાખવા તરફ નિર્દેશ કર્યો હતો. તેમણે વધુમાં નિર્દેશ કર્યો હતો કે તેમની જુબાનીનું સમગ્રતયા મૂલ્યાંકન કરતાં, ફરિયાદપક્ષનો કેસ પ્રશ્નવાળા ગુના સાથે કોઈપણ આરોપીને જોડવા માટે આગળ કોઈ કડી તરફ દોરી જતો નથી, તેથી, વિદ્વાન જજે પુરાવાનું મૂલ્યાંકન કરવામાં ભૂલ કરી છે અને ખોટી રીતે દોષસિદ્ધિ નોંધી છે અને વિદ્વાન સ્પેશ્યલ જજ દ્વારા નોંધવામાં આવેલા તારણો રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવા સાથે સુસંગત નથી અને તેથી, વિદ્વાન સ્પેશ્યલ જજ દ્વારા નોંધાયેલ દોષસિદ્ધિ રદ અને બાજુ પર રાખવી જરૂરી છે. શ્રી પટેલે વધુમાં એવી દલીલ કરી છે કે ઊલટતપાસ દરમિયાન ફરિયાદ

કરનાર દ્વારા આરોપી વ્યક્તિઓને બાકાત રાખવાની જુબાનીનો સંબંધ છે ત્યાં સુધી, તેને પ્રત્યક્ષદર્શી સાક્ષીઓની જુબાની પરથી પણ અમુક પ્રકારનું સમર્થન મળી રહ્યું છે. વધુમાં, તેમણે એવી દલીલ કરી હતી કે ઊલટતપાસ દરમિયાન રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવેલા વિરોધાભાસો ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩ અને ૪ તરીકે તપાસવામાં આવેલા તપાસ કરનાર અધિકારીઓની ઊલટતપાસ દરમિયાન ફરિયાદપક્ષ દ્વારા સાબિત કરવામાં આવ્યા ન હતા. તપાસ કરનાર અધિકારીઓની તપાસ દરમિયાન વિરોધાભાસો સાબિત ન થવાના કારણે, રેકૉર્ડ પર લાવવામાં આવેલા વિરોધાભાસો જેમ છે તેમ રહે છે અને સાબિત ન થવાના કારણે, તે ફરિયાદપક્ષને બિલકુલ મદદરૂપ થશે નહીં. વધુમાં, તેમણે એવી દલીલ કરી છે કે જો ફરિયાદ કરનારની જુબાની સાચી માનવામાં આવે, તો તે કેસમાં પણ, ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ – પંચ નં. ૧ કે જેઓ છટકા સમયે ફરિયાદ કરનાર સાથે ગયા હોવાનું કહેવાય છે તેમના દ્વારા તેને પુષ્ટિ આપવામાં આવી નથી. તે કિસ્સામાં પણ, માત્ર ફરિયાદ કરનારની વાતસમર્થિત જુબાનીના આધારે દોષસિદ્ધિ નોંધવી ખૂબ જોખમી ગણાશે.

૮. અપીલકર્તા નં. ૨ અને ૩ તરફેના વિદ્વાન વકીલો અનુક્રમે સુશ્રી શિલ્પા જે. ઉનવાલા અને શ્રી હાર્દિક દવેએ અપીલકર્તા નં. ૧ તરફેના વિદ્વાન વકીલ શ્રી વિજય પટેલ દ્વારા કરવામાં આવેલી દલીલોને અપનાવી હતી અને સંબંધિત ક્રિમિનલ અપીલોમાં અપીલકર્તાઓ વતી કરવામાં આવેલી દલીલો તરીકે સદર દલીલો ધ્યાને લેવા આ કોર્ટને અરજ કરી હતી.

૯. બીજી તરફ, સામાવાળા – રાજ્ય તરફે વિદ્વાન એપીપી શ્રી કે.પી. રાવલે આ કોર્ટને રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ સમગ્ર સામગ્રી તેમજ સમગ્ર પેપર બુક અને વાદગ્રસ્ત ચુકાદામાંથી પસાર કરાવી હતી. તેમણે વિદ્વાન સ્પેશ્યલ જજ દ્વારા આપવામાં આવેલા ચુકાદાને પણ સમર્થન આપ્યું છે. તેમણે વધુમાં એવી દલીલ કરી છે કે માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાત અંગેના મહત્વપૂર્ણ ઘટકો ફરિયાદપક્ષ દ્વારા વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવામાં આવ્યા છે અને વિદ્વાન સ્પેશ્યલ જજ દ્વારા નોંધવામાં આવેલ તારણ રેકૉર્ડ પર ઉપલબ્ધ પુરાવા પર આધારિત છે અને તેથી, આ કોર્ટે દોષસિદ્ધિના ચુકાદામાં દખલ કરવી જોઈએ નહીં. તેમણે વધુમાં એવી દલીલ કરી છે કે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે અપીલકર્તાઓને દોષિત ઠેરવવા માટે રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના આધારે પૂરતા કારણો નોંધ્યા છે અને માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાત અંગેના ઘટકો કાયદા અનુસાર સાબિત થયા છે. તેથી, આ કોર્ટે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે નોંધેલા તારણોમાં ખલેલ ન પહોંચાડવા મહેરબાની કરશો.

૧૦. આ કોર્ટે અપીલકર્તાઓ તરફેના વિદ્વાન વકીલો – શ્રી વિજય પટેલ, સુશ્રી શિલ્પા જે. ઉનવાલા, શ્રી એચ.એ. દવે અને સામાવાળા – રાજ્ય તરફેના વિદ્વાન એપીપી શ્રી કે.પી. રાવલને સાંભળ્યા છે.

૧૧. આ કોર્ટે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટે દ્વારા આપવામાં આવેલા વાદગ્રસ્ત ચુકાદા તેમજ પેપર બુકના રૂપમાં રેકૉર્ડ પરના પુરાવામાંથી ઝીણવટપૂર્વક પસાર થઈ છે.

૧૨. આ તબક્કે, એ. સુબેર વિ. સ્ટેટ ઓફ કેરળ, (૨૦૦૯) ૬ એસસીસી ૫૮૭ : (૨૦૦૯ એ.આઈ.આર. એસસીડબલ્યુ ૩૯૯૪) માં માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતના ચુકાદાનો સંદર્ભ લેવો લાભદાયી રહેશે, જેમાં સદર અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩(૧)(ડી) ના વૈધાનિક પ્રાવધાનના તાત્પર્ય પર વિચાર કરતી વખતે ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે ફરિયાદપક્ષે અન્ય કોઈપણ ફોજદારી ગુનાની જેમ તે હેઠળના આરોપને વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવો પડશે અને આરોપીને જ્યાં સુધી ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી અને સ્વીકૃતિના યોગ્ય પુરાવા દ્વારા અન્યથા સ્થાપિત ન થાય ત્યાં સુધી નિર્દોષ ગણવો જોઈએ, જે દોષસિદ્ધિ નોંધવા માટે સાબિત કરવા જરૂરી એવા મહત્વપૂર્ણ ઘટકો છે.

૧૩. સ્ટેટ ઓફ કેરળ અને અન્ય વિ. સી.પી. રાવ (૨૦૧૧) ૬ એસસીસી ૪૫૦ : (એ.આઈ.આર. ૨૦૧૨ એસસી (સપ્લી.) ૩૯૩) માં, માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલતે તે જ ગુનાઓના સંદર્ભમાં પોતાના અગાઉના સિદ્ધાંતનો પુનરોચ્ચાર કરતાં ઠરાવ્યું હતું કે માત્ર વસૂલાત પોતે જ આરોપી સામેનો આરોપ સાબિત કરતી નથી અને લાંચની ચુકવણી સાબિત કરવા માટે અથવા આરોપીએ નાણાંને લાંચ હોવાનું જાણીને સ્વેચ્છાએ સ્વીકાર્યા હતા તે દર્શાવવા માટેના કોઈપણ પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, દોષસિદ્ધિ ટકાવી શકાય નહીં.

૧૪. સદર અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ ની અનિવાર્ય પૂર્વશરતોને સમજવા માટે માનનીય સર્વોચ્ચ અદાલત દ્વારા તાજેતરના અર્થઘટનમાં, બી. જયરાજ (એ.આઈ.આર. ૨૦૧૪ એસસી (સપ્લી.) ૧૮૩૭) (ઉપર મુજબ) માં

અસંદિગ્ધ શબ્દોમાં રેખાંકિત કરવામાં આવ્યું છે કે, માંગણીની સાબિતી વિના આરોપી પાસેથી ચલણી નોટોનો માત્ર કબજો અને વસૂલાત સદર અધિનિયમની કલમ ૭ તેમજ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળનો ગુનો સ્થાપિત કરશે નહીં. એવું પ્રતિપાદિત કરવામાં આવ્યું છે કે ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણીના કોઈપણ પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, કોઈપણ મૂલ્યવાન વસ્તુ અથવા આર્થિક લાભ મેળવવા માટે ભ્રષ્ટ્ર કે ગેરકાયદેસર સાધનોનો ઉપયોગ અથવા રાજ્ય સેવક તરીકેના હોદ્દાનો દુરુપયોગ સાબિત થયેલો ગણી શકાય નહીં. આમ, માંગણીની સાબિતીને સદર અધિનિયમની કલમ ૭ અને ૧૩ હેઠળના ગુના માટે અનિવાર્ય આવશ્યકતા અને વ્યાપક આદેશ તરીકે ઠરાવવામાં આવી છે. સદર અધિનિયમની કલમ ૨૦ ના સંબંધમાં, જે તેમાં વિચાર્યા મુજબ અનુમાન કરવાની પરવાનગી આપે છે, તેવું ઠરાવવામાં આવ્યું છે કે જ્યારે તે માત્ર કલમ ૭ હેઠળના ગુના માટે જ લાગુ પડે છે અને સદર અધિનિયમની કલમ ૧૩(૧)(ડી)(૧) અને (૨) હેઠળના ગુનાઓ માટે નહીં, ત્યારે તે કોઈપણ સત્તાવાર કાર્ય કરવા અથવા ન કરવા માટે ગેરકાયદેસર લાંચની સ્વીકૃતિની સાબિતી પર પણ નિર્ભર છે. એ બાબત પર ભાર મૂકવામાં આવ્યો હતો કે ગેરકાયદેસર લાંચની સ્વીકૃતિની આવી સાબિતી માત્ર ત્યારે જ અનુસરી શકે જો માંગણીનો પુરાવો હોય. સ્વયંસિદ્ધ રીતે, એવું ઠરાવવામાં આવ્યું હતું કે માંગણીના પુરાવાની ગેરહાજરીમાં, સદર અધિનિયમની કલમ ૨૦ હેઠળ આવું કાનૂની અનુમાન પણ ઊભું થશે નહીં.

૧૫. હાલના કેસમાં, વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ દ્વારા આપવામાં આવેલ ચુકાદો અને સજાની પુષ્ટિ કરવા માટે વ્યાજબી શંકાથી પર યોગ્ય, વિશ્વસનીય અને સચોટ પુરાવા છે કે કેમ તે સુનિશ્ચિત કરવા માટે આ કોર્ટે પુરાવાની ચકાસણી કરવી જરૂરી છે. જો રેકૉર્ડ પર આવો કોઈ પુરાવો ન હોય, તો તે સંજોગોમાં, દોષસિદ્ધિ ટકાવી શકાય નહીં કારણ કે પોતાના કેસને વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કરવાની જવાબદારી ફરિયાદપક્ષ પર રહે છે.

૧૬. સંબંધિત પક્ષકારોના વિદ્વાન વકીલો દ્વારા કરવામાં આવેલી સામસામી રજૂઆતોના પ્રકાશમાં ઉપરોક્ત શ્રેણીબદ્ધ નિર્ણયોમાં સુપ્રીમ કોર્ટ દ્વારા ઠરાવવામાં આવેલા સિદ્ધાંતોને ધ્યાનમાં રાખીને, આ કોર્ટ સમક્ષ નિર્ણય માટે પ્રશ્ન એ ઉપસ્થિત થાય છે કે શું ફરિયાદપક્ષે રૂ. ૯,૦૦૦/- ની ગેરકાયદેસર લાંચની માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાતના મહત્વપૂર્ણ ઘટકો વ્યાજબી શંકાથી પર સાબિત કર્યા છે કે નહીં.

૧૭. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૧ – નરેશભાઈ માવજીભાઈ પટેલને આંક ૩૦ થી તપાસવામાં આવ્યા છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે તેઓ ઇલેક્ટ્રોનિક્સ વસ્તુઓ બનાવવા માટે સિગ્મા સિસ્ટમના નામે અને શૈલીમાં વ્યવસાય ચલાવી રહ્યા છે. ત્રણેય આરોપી વ્યક્તિઓ ઓક્ટ્રોય વિભાગ, અમદાવાદ મ્યુનિસિપલ કોર્પોરેશન, અમદાવાદમાં નોકરી કરતા હતા. આરોપી વ્યક્તિઓ અગાઉ આશરે ત્રણ – ચાર વખત તેમની ઓફિસે આવ્યા હતા. મૂળ આરોપી નં. ૨ દાઉદ વોરા એપ્રિલ, ૧૯૮૮ ના મહિનામાં તેમની ઓફિસે આવ્યા હતા અને તેમને ઓક્ટ્રોય

પેટે રૂ. ૧૧,૦૦૦/- ચૂકવવા જણાવ્યું હતું. તે સમયે આરોપી નં. ૧ સિદ્ધાર્થ પણ તેમની સાથે હતા. તે સમયે, તેમણે આરોપી વ્યક્તિઓને નાણાંની વ્યવસ્થા કરવા માટે બે - ત્રણ દિવસનો સમય આપવા જણાવ્યું હતું, કારણ કે તે સમયે તેમની પાસે નાણાં ન હતા. ત્યારબાદ, સદર આરોપી દાઉદે તેમને કહ્યું કે તેમણે રૂ. ૨૦,૦૦૦/- ચૂકવવા પડશે. તેઓ ગેરકાયદેસર લાંચ પેટે કોઈ રકમ ચૂકવવા તૈયાર ન હોવાથી, તેમણે એસીબી, અમદાવાદનો આશરો લીધો અને ફરિયાદ આંક - ૧૩ નોંધાવી. ત્યારબાદ, એસીબી અધિકારીએ છટકાની વ્યવસ્થા કરી, પંચોની માંગણી કરી. ત્યારબાદ, તેમને ચલણી નોટો પર એન્ટ્રેસીન પાવડરના પરીક્ષણ તેમજ અલ્ટ્રાવાયોલેટ લેમ્પ પરીક્ષણ વિશે સમજાવવામાં આવ્યા અને ત્યારબાદ, તેમણે એસીબી અધિકારીને રૂ. ૯,૦૦૦/- સોંપ્યા, જેના પર એન્ટ્રેસીન પાવડર લગાવવામાં આવ્યો હતો અને ત્યારબાદ, જો આરોપી તેની માંગણી કરે તો આરોપીને તે સોંપવાની તેમને સૂચના આપવામાં આવી હતી. તારીખ ૨૧.૦૪.૧૯૯૮ ના રોજ, જ્યારે તેઓ પુનીતનગર કોસિંગ ખાતેની તેમની ઓફિસમાં હતા, ત્યારે તેમની સાથે પંચ નં. ૧ પણ હતા. તે સમયે, રેઈડિંગ પાર્ટીના અન્ય સભ્યો તેમની ઓફિસની બહાર ઊભા હતા. આરોપી નં. ૨ દાઉદ વોરા એમ્બેસેડર કારમાં ચાર - પાંચ વ્યક્તિઓ સાથે તેમની ઓફિસે આવ્યા હતા અને ત્યારબાદ, આરોપી વ્યક્તિઓ - દાઉદભાઈ અને શુક્લા તેમની ઓફિસમાં પ્રવેશ્યા અને આરોપી દાઉદે નાણાં માંગ્યા. ત્યારબાદ, તેમણે રૂ. ૧૧,૦૦૦/- સોંપ્યા જેના માટે આરોપી સિદ્ધાર્થ

૩. ૧૧,૦૦૦/- ની રસીદ બનાવી અને ત્યારબાદ, આરોપી દાઉદે ૩. ૯,૦૦૦/- ની માંગણી કરી જે ગેરકાયદેસર લાંચની રકમ હતી જે તેમણે સ્વીકારી અને ત્યારબાદ, તેમણે તે આરોપી સિદ્ધાર્થને સોંપી અને સદર સિદ્ધાર્થે ગેરકાયદેસર લાંચની સદર રકમ પોતાના ખિસ્સામાં મૂકી અને ત્યારબાદ, તેમણે પૂર્વ-નિર્ધારિત સંકેત આપ્યો અને જેના કારણે, રેઈડિંગ પાર્ટીના સભ્યો તેમની ઓફિસે આવી પહોંચ્યા. ત્યારબાદ, આરોપી સિદ્ધાર્થના હાથના સંબંધમાં પરીક્ષણ હકારાત્મક જણાયું હતું. તેમણે આરોપી દાઉદ અને સિદ્ધાર્થને ઓળખી બતાવ્યા. તેમણે એવી પણ જુબાની આપી કે તેઓ આરોપી નં. ૩ ને પણ ઓળખતા હતા કારણ કે તેઓ એકવાર તેમની ઓફિસે આવ્યા હતા. તેમણે વધુમાં જુબાની આપી કે આરોપી દાઉદને રકમ સોંપવામાં આવ્યા પછી આરોપી નં. ૩ તેમની ઓફિસમાં પ્રવેશ્યા હતા. ઊલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે તેમણે ફરિયાદમાં ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો કે સિદ્ધાર્થ દાઉદ સાથે હતા. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે તેમણે ફરિયાદમાં એવો ઉલ્લેખ કર્યો નથી કે સિદ્ધાર્થે ફરિયાદ નોંધાવતા પહેલાં ક્યારેય તેમની ઓફિસની મુલાકાત લીધી હતી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમણે તેમના પોલીસ નિવેદનમાં સદર હકીકતનો ઉલ્લેખ કર્યો નથી. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમણે પોતાની ફરિયાદમાં કે પોતાના પોલીસ નિવેદનમાં સિદ્ધાર્થ – આરોપી નં. ૧ ના નામનો ઉલ્લેખ કર્યો ન હતો. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે દિવાળી પછી પ્રવીણ મોદી અને અન્ય બે વ્યક્તિઓ તપાસ માટે આવ્યા હતા કે નહીં તે તેમને યાદ નથી. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે તેમણે

પોતાની ફરિયાદમાં એવું લખાવ્યું હતું કે કેમ કે ત્રણ અધિકારીઓ હતા અને શ્રી પ્રવીણભાઈ મોદી તે પૈકીના એક હતા અને અન્ય બે વ્યક્તિઓ તપાસ માટે આવ્યા હતા તે તેઓ યાદ કરી શકતા નથી. વધુમાં, તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે અધિકારીઓએ તેમની ઓફિસની ત્રણ વખત મુલાકાત લીધી હતી અને તે સમયે દાઉદ વોરા અને સિદ્ધાર્થ શુક્લ આવ્યા હતા. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે ત્રણેય વખતે અધિકારીઓ અલગ-અલગ હતા. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે તેઓ યાદ કરી શકતા નથી કે તેમાંથી કોઈ એક તમામ વખતે સામાન્ય (કોમન) હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમણે ફરિયાદમાં કે તારીખ ૨૭.૦૪.૧૯૯૮ ના પોલીસ નિવેદનમાં એવું જણાવ્યું ન હતું કે બે – ત્રણ વખત અધિકારીઓએ તેમની ઓફિસની મુલાકાત લીધી હતી અને આરોપી પ્રવીણ મોદી તમામ વખતે સામાન્ય હતા. તેમણે વધુમાં સ્વીકાર્યું કે તેમણે પોતાની ફરિયાદમાં કે નિવેદનમાં એવું લખાવ્યું નથી કે જે વ્યક્તિઓ બે – ત્રણ વખત આવી હતી, તે દાઉદ અને સિદ્ધાર્થ હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમણે એવું જણાવ્યું નથી કે સદર આરોપી દાઉદ અને સિદ્ધાર્થ તારીખ ૨૦.૦૪.૧૯૯૮ પહેલાં તેમની ઓફિસે આવ્યા હતા. તેવી જ રીતે તેમણે તારીખ ૨૭.૦૪.૧૯૯૮ ના તેમના પોલીસ નિવેદનમાં સદર હકીકત જણાવી નથી. તેમણે એ પણ ઇનકાર કર્યો હતો કે તેમણે તેમના નિવેદનમાં આવી હકીકત જણાવી નથી કે એમ્બેસેડર કારમાં ચાર – પાંચ વ્યક્તિઓ આવ્યા હતા.

૧૮. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ – નરેન્દ્રભાઈ ભાસ્કરભાઈ ચૌધરીને આંક ૩૭ થી તપાસવામાં આવ્યા છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે તેઓ તિજોરી કચેરીમાં એકાઉન્ટન્ટ તરીકે સેવા બજાવતા હતા. તેમને એસીબી કચેરી દ્વારા પંચ તરીકે બોલાવવામાં આવ્યા હતા. તેમને ફરિયાદ કરનારની ફરિયાદ વિશે માહિતગાર કરવામાં આવ્યા હતા. ત્યારબાદ, સદર ફરિયાદ કરનારે રૂ. ૯,૦૦૦/- ની ચલણી નોટો રજૂ કરી, જેના પર એન્થ્રેસીન પાવડર લગાવવામાં આવ્યો હતો અને તેમની હાજરીમાં અલ્ટ્રાપાયોલેટ લેમ્પનું પરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું હતું. ત્યારબાદ, તેમને ફરિયાદ કરનાર સાથે જવાનો નિર્દેશ આપવામાં આવ્યો હતો. જોકે, તેમણે ફરિયાદપક્ષના કેસને સમર્થન આપ્યું ન હતું અને તેમને હોસ્ટાઈલ જાહેર કરવામાં આવ્યા હતા. વિદ્વાન એપીપી તરફે કરવામાં આવેલી ઊલટતપાસમાં, તેમણે પોલીસ સમક્ષ કરેલા પોતાના નિવેદનનો ઇનકાર કર્યો હતો. તેમણે ઊલટતપાસમાં સ્વીકાર્યું કે છટકા સમયે તેઓ ફરિયાદ કરનારની કેબિનની બહાર હતા.

૧૯. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૩ – કેશવલાલ કોદરલાલ પટેલને આંક ૩૮ થી તપાસવામાં આવ્યા છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે તેઓ પોલીસ ઇન્સ્પેક્ટર, એસીબી, અમદાવાદ તરીકે સેવા બજાવતા હતા. તેમણે તારીખ ૨૧.૦૪.૧૯૯૮ ના રોજ છટકાનું આયોજન કર્યું હતું. તેમણે ફરિયાદ કરનાર – નરેશભાઈ માવજીભાઈ પટેલની ફરિયાદ નોંધી હતી અને સમગ્ર છટકું હાથ ધર્યું હતું. તેમણે વધુમાં જુબાની આપી કે તેમણે કેવી રીતે છટકાની વ્યવસ્થા કરી અને છટકું કેવી

રીતે ચલાવવામાં આવ્યું હતું. તેમણે કોર્ટ સમક્ષ મુદ્દામાલ તેમજ આરોપીઓને પણ ઓળખી બતાવ્યા હતા. જોકે, ઊલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે આરોપી શ્રી સિદ્ધાર્થના ખિસ્સા પર કોઈ અલ્ટ્રાવાયોલેટ પરીક્ષણ કરવામાં આવ્યું ન હતું અને પંચનામામાં પણ તેનો ઉલ્લેખ કરવામાં આવ્યો ન હતો. પંચ નં. ૧ ફરિયાદ કરનારના રૂમની બહાર સોફા પર બેઠેલા જોવા મળ્યા હતા જોકે તેમણે તેમને સમગ્ર છટકા દરમિયાન ફરિયાદ કરનાર સાથે રહેવાનો નિર્દેશ આપ્યો હતો. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે આવી સૂચના હોવા છતાં, પંચ ફરિયાદ કરનાર સાથે ગયા ન હતા અને રૂમની બહાર રહ્યા હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે ફરિયાદ કરનારના રૂમમાં અન્ય વ્યક્તિઓ હતી અને તેમણે તેમના નિવેદનો નોંધ્યા ન હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે આરોપી દાઉદે ફરિયાદ કરનાર પાસેથી રૂ. ૯,૦૦૦/- ની માંગણી કરી ન હતી અને તે બાબત ફરિયાદમાં પણ લખેલી ન હતી.

૨૦. ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૪ – હરેશકુમાર પ્રકુલચંદ્ર અગ્રાવતને આંક નં. ૪૨ થી તપાસવામાં આવ્યા છે. તેમણે જુબાની આપી છે કે તેમણે તપાસનો એક ભાગ હાથ ધર્યો હતો અને ફરિયાદ કરનાર શ્રી નરેશભાઈ માવજીભાઈ પટેલ તેમજ અન્ય સાક્ષીઓનું વધુ નિવેદન નોંધ્યું હતું અને કેસ ચલાવવા માટે જરૂરી મંજૂરી મેળવ્યા પછી ચાર્જશીટ રજૂ કરી હતી. ઊલટતપાસમાં, તેમણે સ્વીકાર્યું કે ફરિયાદ કરનારે તેમની સમક્ષ એવું જણાવ્યું નથી કે ફરિયાદ નોંધાવતા પહેલાં ત્રણેય આરોપીઓ એકસાથે તેમની ઓફિસે આવ્યા હતા. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે

તારીખ ૨૦મી ના રોજ ફરિયાદ કરનારની દુકાને આવનાર વ્યક્તિઓ તરીકે આરોપી પ્રવીણભાઈ અને દાઉદના નામ આપવામાં આવ્યા હતા અને સિદ્ધાર્થનું નામ આપવામાં આવ્યું ન હતું.

૨૧. રેકૉર્ડ પરના પુરાવાના સમગ્ર વિશ્લેષણ પર, જ્યાં સુધી માંગણી, સ્વીકૃતિ અને વસૂલાતના સંબંધમાં મહત્વપૂર્ણ ઘટકોની સ્થાપનાનો સંબંધ છે, ફરિયાદ કરનારની જુબાનીને ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ – પંચ નં. ૧ દ્વારા સમર્થન મળતું નથી કારણ કે સ્વીકૃત રીતે ફરિયાદપક્ષના સાક્ષી નં. ૨ – પંચ નં. ૧ છટકા સમયે ફરિયાદ કરનાર સાથે ગયા ન હતા કારણ કે તેઓ ફરિયાદ કરનારના રૂમની બહાર સોફા પર બેઠેલા જોવા મળ્યા હતા. તેથી, તેમણે ન તો ફરિયાદ કરનાર અને આરોપી વચ્ચે થયેલી વાતચીત સાંભળી હતી કે ન તો ફરિયાદ કરનાર દ્વારા આરોપીને ફીનોલફ્થેલીન પાવડરવાળી ચલણી નોટો સોંપવા સંબંધિત બનાવ જોયો હતો. હવે, રેકૉર્ડ પર માત્ર ફરિયાદ કરનારની એકમાત્ર નિર્ણાયક જુબાની ઉપલબ્ધ છે. રેકૉર્ડ પર ફરિયાદ કરનારની જુબાનીના સમગ્ર મૂલ્યાંકન પર, ફરિયાદપક્ષના કેસ મુજબ, છટકા સમયે, આરોપી નં. ૩ – શ્રી મોદીએ ગેરકાયદેસર લાંચની રકમની માંગણી કરી હતી અને તે આરોપી નં. ૨ – શ્રી દાઉદ દ્વારા સ્વીકારવામાં આવી હતી અને ત્યારબાદ, આરોપી દાઉદે તે આરોપી નં. ૧ – શ્રી સિદ્ધાર્થને સોંપી હતી. હાલના અપીલકર્તાઓ – આરોપી વ્યક્તિઓ સામે આ ચોક્કસ તહોમત ઘડવામાં આવ્યું હતું. જોકે, ફરિયાદ કરનારે સરતપાસમાં જુબાની આપી હતી કે આરોપી નં. ૨ – દાઉદે રૂ. ૯,૦૦૦/- ની

માંગણી કરી હતી અને દાઉદે પોતે સદર રકમ સ્વીકારી હતી અને ત્યારબાદ, તેમણે તે આરોપી નં. ૧ ને સોંપી હતી. જોકે, તેમણે આરોપી શ્રી સિદ્ધાર્થ તરફે કરવામાં આવેલી તેમની ઊલટતપાસમાં સ્વીકાર્યું કે આરોપી શ્રી સિદ્ધાર્થે ફરિયાદ નોંધાવી તે પહેલાં ક્યારેય તેમની ઓફિસની મુલાકાત લીધી ન હતી અને તેમણે ફરિયાદમાં તેમજ તેમના નિવેદનમાં પણ તેમનું નામ દર્શાવ્યું ન હતું. તેમણે એ પણ સ્વીકાર્યું કે તેમણે ફરિયાદમાં કે તેમના નિવેદનમાં એવું જણાવ્યું નથી કે આરોપી – શ્રી સિદ્ધાર્થ ક્યારેય શ્રી દાઉદ સાથે ગયા હતા. જ્યારે આરોપી નં. ૨ – શ્રી દાઉદ તરફે ઊલટતપાસ કરવામાં આવી ત્યારે તેમણે ઉપર વર્ણવ્યા મુજબ આરોપી નં. ૨ ને પણ પ્રશ્નવાળા ગુનામાંથી બાકાત રાખ્યા હતા. તેવી જ રીતે, જ્યારે આરોપી નં. ૩ માટે તેમની ઊલટતપાસ કરવામાં આવી ત્યારે તેમણે ફરિયાદ કરનારની જુબાનીમાં ઉપર વર્ણવ્યા મુજબ પ્રશ્નવાળા ગુનામાંથી આરોપી નં. ૩ ને બાકાત રાખ્યા હતા.

૨૨. ફરિયાદ કરનારની જુબાનીના ઉપરોક્ત સ્વરૂપને ધ્યાને લેતાં, આંક ૩૧ વાળી ફરિયાદમાં ફરિયાદ કરનાર દ્વારા રજૂ કરવામાં આવેલી અને ત્યારબાદ જે નિવેદન નોંધવામાં આવ્યું હતું તે હકીકત, તેમણે ઉપરોક્ત ફરિયાદ અને નિવેદનમાં જે કંઈ હકીકત રજૂ કરી હતી તે વિદ્વાન ટ્રાયલ કોર્ટ સમક્ષ આપેલા તેમના મૌખિક કથન સાથે સુસંગત નથી. સરતપાસમાં, તેઓ આરોપી નં. ૨ અને ૧ ને સંડોવે છે, જ્યારે દરેક આરોપી તરફે કરવામાં આવેલી ઊલટતપાસમાં, તેઓ તે આરોપીને બાકાત કરતા હતા જેમના વતી આરોપીના વિદ્વાન વકીલ

દ્વારા ઊલટતપાસ કરવામાં આવી રહી હોય. પરિણામે, તેમની જુબાની સુસંગત, ભરોસાપાત્ર અને વિશ્વાસપાત્ર નથી. પુરાવાના ઉપરોક્ત સ્વરૂપને ધ્યાને લેતાં, આ કોર્ટ પાસે તેમની જુબાનીને સંપૂર્ણપણે નકારી કાઢવા સિવાય અન્ય કોઈ વિકલ્પ નથી. તેમ કરવાથી, આરોપીઓને પ્રશ્નવાળા ગુના સાથે જોડવા માટે તેમની સામે કોઈ પુરાવો જણાતો નથી.

૨૪. ઉપર નોંધાયેલા કારણોસર, અપીલો સફળ થાય છે. વિદ્વાન સ્પેશ્યલ જજ, અમદાવાદ સિટી સિવિલ કોર્ટ નં. ૬, અમદાવાદ દ્વારા સ્પેશ્યલ કેસ નં. ૨૭/૧૯૯૮ માં આપવામાં આવેલ તારીખ ૨૩.૧૨.૨૦૦૩ નો દોષસિદ્ધિનો ચુકાદો અને હુકમ રદ અને બાજુ પર રાખવામાં આવે છે. અપીલકર્તાઓને તેમની સામે મૂકવામાં આવેલા આરોપોમાંથી નિર્દોષ છોડી મૂકવામાં આવે છે. જામીનપત્રક, જો કોઈ હોય તો, રદ થાય છે. દંડ, જો કોઈ ભર્યો હોય તો, અપીલકર્તાઓ – આરોપી વ્યક્તિઓને પરત કરવો. આર એન્ડ પી તાત્કાલિક ટ્રાયલ કોર્ટને પરત મોકલી આપવા.

(આર.પી.ધોલરિયા, ન્યાયમૂર્તિ)

This judgment has been translated using AI Tool – SUVAS.

=====

અસ્વીકરણ: સ્થાનિક ભાષામાં અનુવાદિત આ ચુકાદા/હુકમનો હેતુ પક્ષકારોને તેમની ભાષામાં જાણકારી ઉપલબ્ધ કરાવવા માત્રનો છે અને તેનો અન્યથા ઉપયોગ થઈ શકશે નહિ. અન્ય તમામ વ્યવહારિક તેમજ સરકારી ઉદ્દેશો માટે મૂળ અંગ્રેજી ચુકાદો/હુકમ જ પ્રમાણિત અને માન્ય રહેશે.

DISCLAIMER: The translated judgment in vernacular language is meant for the restricted use of the litigant to understand it in his/ her language and may not be used for any other purpose. For all practical and official purposes, the English version of the judgment shall be authentic and shall hold the field for the purpose of execution and implementation.